

Til § 12.

8) I 3die og 4de Linie udgaa Ordene „inden — Kraft“, og i Stedet for sættes: „i det i § 19 nævnte Tidrum af 4 Maaned“.

Betages denne Ændring, indskydes i § 19, 1ste Linie, mellem „træder“ og „i“: „med Undtagelse af § 12 først“.

Til § 15.

9) Paragrafen udgaa.

Betages dette, rettes de følgende Paragrafnumre.

Til § 17.

10) Lovforslagets 1ste Stykke bliver staaende.

11) I Udvalgets § 17, første Stykke, andet Punktum, udgaa Ordene: „i alle Tilfælde“.

12) I andet Stykkes 5te Linie indskydes efter „Politifager“: „naar der ikke er Spørgsmaal om Straf efter fornævnte § 278“, og efter „finder“ indskydes: „i saa Fald“.

Formanden: Med Hensyn til de af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds stillede Ændrings- og Underændringsforslag bemærker jeg, at de ere fremkomne saa silbig. — jeg har først modtaget dem nu i det sidste Dieblit —, at det ikke er ganske let at indordne dem ved Afstemningen imellem de andre Forslag. Det er derhos vanskeligt saavel for Medlemmerne som for den paagældende Minister at gjøre sig bekendt med Forslagene. Imidlertid har Liden jo ogsaa været fort for det ærede Medlem, der har stillet Forslagene, og jeg haaber nok, at vi vilde overvinde de Ulemper, der ere forbundne med Forslagenes silbige Fremkomst, som jo altid er uebagelig. — Med Hensyn til Ministerens Underændringsforslag bemærker jeg, at der blandt disse er et Par, som, saa vidt jeg skjønner, ere Redaktionsændringer, og som derfor ikke kræve formelig Afstemning. — Blandt Udvalgets Ændringsforslag er der nogle, som staa og falde med Udvalgets principielle Forslag, saaledes at de ikke kræve særlig Afstemning. Dette vil imidlertid give sig af sig selv, naar vi komme saa vidt. — Jeg sætter under Forhandling Alt, hvad der foreligger, altsaa samtlige Lovforslagets Paragrafer med de dertil sig knyttende Ændrings- og Underændringsforslag.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Sessen): I den Betænkning, der er omdelt til det høie Thing, har Udvalget søgt at gjøre Rede for de Betragtninger, der have ledet til at stille de deri anførte Ændringsforslag. Jeg skal altsaa i det Væsentlige

henvise til, hvad Udvalget har anført i Betænkningen; men jeg skal dog tillade mig nogle supplerende Bemærkninger, til dels ogsaa foranledigede ved de nu fremkomne Underændringsforslag fra den høitærede Minister. Jeg skal med Hensyn til disse frage bemærke, at de Underændringsforslag, der ere stillede af den høitærede Indenrigsminister til §§ 5, 7, 8 og 10 ganske kunne tiltrædes af Udvalget og vilde have været tagne til Følge i Udvalgets Ændringsforslag, dersom de havde foreligget, inden Betænkningen afgaves til Omdeling. Med Hensyn til de to første Underændringsforslag til §§ 1 og 3 skal jeg tillade mig nærmere at udtale mig, efter at den høitærede Minister har motiveret dem; men jeg skal dog allerede nu gjøre en Bemærkning med Hensyn til § 1. Det vil af det høie Thing ses, at Lovforslaget har et dobbelt Formaal, dels at tilvejebringe en virksomere Beskyttelse mod Misbrug af Navnebetegnelser end den, der hidtil har kunnet ydes efter Firkonventionen og efter Straffelovens § 278, dels at tilvejebringe, hvad der er noget Nyt, en Beskyttelse af figurlige Varemærker og Afgang til at erhverve udelukkende Ret til at bruge saadanne. Det har derfor forekommet Udvalget hensigtsmæssigt for Lovens Form, at dette dobbelte Formaal blev udtrykt frage ved Lovens Begyndelse, og dette er Grunden til, at Udvalget har foreslaaet, at den første Del af § 17 i Regjeringens Lovforslag skulde indsættes som § 1 i Lovforslaget. I den første Del af § 1, saaledes som denne nu er foreslaaet af Udvalget, har Udvalget anset det vel ikke nødvendigt, men dog hensigtsmæssigt at henpege paa, at der kunde gives en særlig Gjæmnel — ikke ved rette Vedkommendes Samtykke —, men ved at opfylde de Betingelser, som Firkonventionen fastsætter, til at benytte en Andens Navn som Varemærke, medens der derimod ikke, saa vidt jeg skjønner, enten ved Samtykke eller paa anden Maade kan gives Nogen Ret til at benytte en Andens Varemærke; thi naar der paa et Varemærke ikke er erhvervet Eneret, er det ikke en Anden eller en Enkelt tilhørende, men det kan frit benyttes af Alle og Enhver, og, naar der paa et Varemærke er erhvervet Eneret og denne Eneret opgives af den, der ved Anmeldelse og Rundgjørelse har erhvervet samme, kan der ikke ved Eierens Samtykke, men alene ved Erhververens nye Anmeldelse om, at det er opgivet af hin og nu ønskes benyttet og indregistreret som Erhververens, beholdes Eneret paa samme. — Men det bliver da den nye Anmelders og ikke en Andens Varemærke. — At dette er saaledes og er Lovens Mening, fremgaar tilstrækkelig af Lovforslagets Motiver til § 11, i hvilke det er paavist og fremhævet, at den nye Anmeldelse om Eneret maa ske samtidig med den første Anmelders Dverdragelse eller Opgivelse, for at denne Dverdragelse kan have nogen Betydning. Jeg skjønner derfor ikke, at der med Hensyn til Forbudet imod, at Nogen bruger en Andens